

“मीठे बच्चे- तिमी परमात्माका सन्तान सो दैवी सन्तान (साहेबजादा सो शहजादा) बन्नेवाला हौ, तिमीले कुनै पनि चीजको इच्छा राख्नु छैन, कसैसँग केही पनि माग्नु हुँदैन ।”

प्रश्न:- स्वास्थ्यलाई ठीक राख्नको लागि कुनचाहिँ आधार चाहिँदैन ?

उत्तर:- कतिपय बच्चाहरू सम्झन्छन्- वैभवको आधारमा स्वास्थ्य ठीक रहन्छ । तर बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, यहाँ तिमीले वैभवको इच्छा राख्नु हुँदैन । वैभवबाट स्वास्थ्य ठीक हुँदैन । स्वास्थ्य ठीक राख्नको लागि यादको यात्रा चाहिन्छ । भनिन्छ खुशी जस्तो खुराक छैन । तिमी खुशी र नशामा रहने गर । यज्ञमा दधीचि ऋषि समान हड्डी दियौ भने स्वास्थ्य ठीक हुनेछ ।

ओम् शान्ति । बाबालाई भनिन्छ गर्ने-गराउनेवाला । तिमी परमात्म-सन्तान (साहेबजादा) हौ । तिम्रो यस सृष्टिमा उच्चभन्दा उच्च स्थान (पोजिसन) छ । तिमी बच्चाहरूलाई नशा रहनुपर्छ हामीले साहेबजादा, साहेबको मतमा अब फेरि आफ्नो राज्य-भाग्य स्थापना गरिरहेका छौं । यो पनि कसैको बुद्धिमा याद रहँदैन । बाबा सबै सेन्टरहरूका बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ । अनेक सेन्टरहरू छन्, अनेक बच्चाहरू आउँछन् । हरेकको बुद्धिमा सधैं याद रहोस् हामी बाबाको श्रीमतमा फेरि विश्वमा सुख-शान्तिको राज्य स्थापना गरिरहेका छौं । सुख र शान्ति यी दुई अक्षर नै याद गर्नु छ । तिमी बच्चाहरूलाई कति धेरै ज्ञान मिल्दछ, तिम्रो बुद्धि कति विशाल हुनुपर्छ, यसमा अल्प बुद्धि चल्न सक्दैन । आफूलाई साहेबजादा सम्झ्यौ भने पाप खतम हुन्छ । धेरै छन् जसलाई सारा दिन बाबाको याद रहँदैन । बाबा भन्नुहुन्छ- तिम्रो बुद्धि सुस्त (डल) किन हुन्छ ? सेन्टरमा यस्ता-यस्ता बच्चाहरू आउँछन्, जसको बुद्धिमा यो छँदै छैन हामी श्रीमतद्वारा विश्वमा आफ्नो दैवी राज्य स्थापना गरिरहेका छौं । मनमा त्यो नशा, उमङ्ग (फलक) हुनुपर्छ । मुरली सुन्नासाथ खुशीले रोमाञ्च खडा हुनुपर्छ । यहाँ त बाबा देख्नुहुन्छ बच्चाहरूको अभै रोमाञ्च खतम भएको छ, धेरै बच्चाहरू छन् जसको बुद्धिमा हामी श्रीमतमा बाबाको यादबाट विकर्म विनाश गरेर आफ्नो राजधानी स्थापना गरिरहेका छौं, यो याद रहँदैन । सधैं बाबा सम्झाउनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, तिमी योद्धा (वारियर्स) हौ, रावणमाथि विजय प्राप्त गर्नेवाला हौ । बाबा तिमीलाई मन्दिर लायक बनाउनुहुन्छ तर पनि नशा वा खुशी बच्चाहरूलाई कहाँ रहन्छ र ! कुनै चीज मिलेन भने रिसाउन थाल्छन् । बाबालाई त आश्चर्य लाग्छ बच्चाहरूको अवस्था देखेर । मायाको जजिरमा फँस्छन् । तिम्रो मान, तिम्रो कारोबार, तिम्रो खुशी त अद्भुत (वन्डरफुल) हुनुपर्छ । जसले मित्र सम्बन्धीहरूलाई भुल्दैनन् तिनले कहिल्यै पनि बाबालाई याद गर्न सक्दैनन् । फेरि के पद पाउँछन् ! अचम्म लाग्छ ।

तिमी बच्चाहरूमा त बडो नशा हुनुपर्छ । आफूलाई साहेबजादा सम्झ्यौ भने केही पनि माग्ने ख्याल रहँदैन । बाबाले त हामीलाई यति अथाह खजाना दिनुहुन्छ जो २१ जन्मसम्म केही पनि माग्नै पर्दैन, यति नशा रहनुपर्छ । तर बिल्कुल सुस्त (डल) अल्प बुद्धि छ । तिमी बच्चाहरूको बुद्धि त ७ फुट लामो हुनुपर्छ । मनुष्यको उचाइ अधिक भन्दा अधिक ६-७ फुट हुन्छ । बाबा बच्चाहरूलाई कति उल्लासमा ल्याउनुहुन्छ- तिमी दैवी सन्तान हौ । दुनियाँका मान्छेहरूले त केही पनि बुझ्दैनन् । उनलाई तिमी सम्झाउन सक्छौ- हामी बाबाको सामुन्ने बसेका छौं, बाबालाई याद गर्दै रह्यौं भने विकर्म विनाश हुनेछ । बाबा सम्झाउनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, माया तिम्रो धेरै कडा दुश्मन हो, अरूको त्यति दुश्मन छैन, जति तिम्रो छ । मनुष्यले त जान्दैनन्, तुच्छ बुद्धि छन् । बाबा सधैं-सधैं तिमी बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ- तिमी साहेबजादा हौ, बाबालाई याद गर अनि अरूलाई आफू समान बनाउँदै जाऊ । तिमी सबैलाई यो पनि सम्झाउन सक्छौ- भगवान् त सच्चा साहेब हुनुहुन्छ । त्यसैले हामी उहाँका बच्चा साहेबजादा भयौं, तिमी बच्चाहरूले हिँड्दा-डुल्दा बुद्धिमा यही याद राख्नु छ । सेवामा दधीचि ऋषि समान हड्डी पनि दिनुपर्छ । यहाँ हड्डी दिनु त अभै अथाह सुख वैभव प्राप्त गर्नु हो । स्वास्थ्य यी कुनै चीजहरूबाट कहाँ राम्रो हुन्छ र ! स्वास्थ्यको लागि चाहिन्छ यादको यात्रा । त्यो खुशी रहनुपर्छ । अरे, हामी त कल्प-कल्प मायाबाट हार्दै आयौं, अब मायामाथि विजय प्राप्त गर्छौं, बाबा आएर विजय दिलाउनुहुन्छ । अहिले दुनियाँमा कति दुःख छन्, धेरै दुःख दिनेवाला हो रावण । ती व्यक्तिहरूले सम्झन्छन्- हवाईजहाज छ, मोटर, महल छ, त्यसैले यही स्वर्ग छ । यो त दुनियाँ नै खतम हुनु छ यो सम्झिदैनन् । लाखौं, करोडौं खर्च गर्छन्, बाँध (ड्याम) आदि बनाउँछन्, लडाईँका सामान पनि कति धेरै लिइरहेका छन् । यी एक अर्कालाई खतम गर्नेवाला हुन्, अनाथ (निधनके) हुन् नि । कति लडाईँ-भगडा

गर्छन्, कुरै छोड । कति फोहोरै फोहोर छ । यसलाई भनिन्छ नर्क । स्वर्गको त धेरै महिमा छ । बडौदाकी महारानीलाई सोध- महाराजा कहाँ जानुभयो ? भन्नेछिन् स्वर्गवासी हुनुभयो । स्वर्ग केलाई भनिन्छ- यो कोही जान्दैनन्, कति घोर अन्धकार छ । तिमी पनि घोर अन्धकारमा थियौ । अब बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीलाई ईश्वरीय बुद्धि दिन्छु । आफूलाई ईश्वरीय सन्तान देवी सन्तान सम्भ । साहेबले पठाउनुहुन्छ राजकुमार बनाउनको लागि । बाबा कहानी सुनाउनुहुन्छ- भैंडाले के सम्भन्छ र ? अहिले तिमी सम्भन्छौ- मनुष्य पनि सबै भेडा-बाखा जस्तै छन्, केही पनि जान्दैनन् । के-के बसेर उपमा गर्छन् । तिम्रो बुद्धिमा आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्य छ । राम्रोसँग याद गर्नु छ, हामीले विश्वमा सुख-शान्ति स्थापना गरिरहेका छौं । जो मदतगार बन्छन् उनले नै उँच पद पाउँछन् । त्यो पनि तिमी देख्छौ को-को मदतगार बन्छन् । आफ्नो दिलसँग हरेकले सोध्नु- हामी के गरिरहेका छौं ? हामी भेडा-बाखा त होइनौ ? मनुष्यमा अहंकार हेर कति छ, गुर्-गुर् गर्न थाल्छन् । तिमीलाई त बाबाको याद रहनुपर्छ । सेवामा हड्डी दिनु छ, कसैलाई दुःख दिनु छैन, न त हुनु नै छ । अहंकार पनि आउनुहुँदैन । हामी यो गर्छौं, हामी यति होसियार छौं, यो ख्याल आउनु पनि देह-अभिमान हो । उसको चलन यस्तै हुन जान्छ, जो शर्म आउनेछ । नत्र भने तिमीलाई जस्तो सुख अरू कसैलाई हुन सक्दैन । यो बुद्धिमा याद रह्यो भने तिमी हर्षित रहन्छौ । सेन्टरमा कोही त राम्रा महारथी छन्, कोही घोडसवार, पैदल सेना पनि छन् । यसमा बडो विशाल बुद्धि हुनुपर्छ । कस्ता-कस्ता ब्राह्मणीहरू छन्, कोही त बडो मदतगार छन्, सेवामा कति खुशी रहन्छ । तिमीलाई नशा चढ्नुपर्छ । सेवा विना के पद पाउँछन् । माता-पिताहरूमा त बच्चाहरूप्रति ध्यान (रिगार्ड) रहन्छ । तर उनीहरू आफ्नो स्वयम् ध्यान (रिगार्ड) राख्दैनन् भने बाबाले के भन्नुहुन्छ ।

तिमी बच्चाहरूले थोरैमा नै सबैलाई बाबाको सन्देश दिनु छ । भन, बाबा भन्नुहुन्छ मनमनाभव । गीतामा केही अक्षर छन् पीठोमा नूनजति । यो विशाल दुनियाँ कति ठूलो छ, बुद्धिमा आउनुपर्छ । कति ठूलो दुनियाँ छ, कति धेरै मनुष्य छन्, यो फेरि केही पनि रहँदैन । कुनै खण्डको नाम निशान हुँदैन । हामी स्वर्गका मालिक बन्छौं, यो दिन-रात खुशी रहनुपर्छ । ज्ञान त धेरै सहज छ, सम्झाउनेवाला बडो रमणिक चाहिन्छ । अनेक प्रकारका युक्तिहरू छन् । बाबा भन्नुहुन्छ- म तिमीलाई धेरै कूटनीतिज्ञ (डिप्लोमेट) बनाउँछु । उनीहरू कूटनीतिज्ञ राजदूतलाई भन्छन् । त्यसैले बच्चाहरूको बुद्धिमा याद रहनुपर्छ । ओहो ! बेहदका बाबा हामीलाई निर्देशन दिनुहुन्छ, तिमी धारण गरेर अरूलाई पनि बाबाको परिचय दिन्छौ । तिमी बाहेक अरू सारा दुनियाँ नास्तिक छ । तिमीहरूमा पनि नम्बरवार छौ । कोही त नास्तिक पनि छन् नि । बाबालाई याद गर्दै गर्दैनन् । स्वयम् भन्छन्- बाबा हामीले याद गर्न भुल्छौं, त्यसैले नास्तिक भए नि । यस्ता बाबा जो साहेबजादा बनाउनुहुन्छ, उहाँको याद आउँदैन ! यो सम्झन पनि बडो विशाल बुद्धि चाहिन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- म हर ५ हजार वर्षपछि आउँछु । तिमीद्वारा नै कार्य गराउँछु । तिमी योद्धा कति राम्रा छौ । ‘बन्दे मातरम्’ तिम्रो गायन हो । तिमी नै पूज्य थियौ फेरि पुजारी बनेका छौ । अब श्रीमतमा फेरि पूज्य बनिरहेका छौ । त्यसैले तिमी बच्चाहरूले बडो शान्तिसँग सेवा गर्नु छ । तिमीलाई अशान्ति हुनु हुँदैन । जसको नशा-नशा (रग-रग) मा भूत भरिएको छ, त्यसले के पद पाउँछ । लोभ पनि ठूलो भूत हो । बाबा सबै हेर्दै रहनुहुन्छ- हरेकको चलन कस्तो छ ? बाबा कति नशा चढाउनुहुन्छ, कोही सेवा गर्दैनन्, केवल खाइरहन्छन् भने फेरि २१ जन्म सेवा गर्नुपर्ने छ । दास-दासी पनि बन्छन् नि । अन्त्यमा सबैलाई साक्षात्कार हुनेछ । दिलमा त सेवाधारी नै चढ्छन् । कसैलाई अमरलोकको निवासी बनाउनु- तिम्रो सेवा नै यो हो । बाबा हिम्मत त धेरै दिलाउनुहुन्छ, धारणा गर, देह-अभिमानिलाई धारणा हुन सक्दैन । तिमी जान्दछौ- बाबालाई याद गरेर हामी वेश्यालयबाट शिवालयमा जान्छौं, त्यसैले यस्तो बनेर पनि देखाउनु छ ।

बाबा त चिट्ठीमा लेख्नु हुन्छ- प्यारा रूहानी साहेबजादाहरू, अब श्रीमतमा चल्थौ, महारथी बन्यौ भने शहजादा (राजकुमार) अवश्य बन्देछौ । लक्ष्य-उद्देश्य नै यो हो । एकै सच्चा बाबाले तिमीलाई सबै कुरा राम्ररी सम्झाइरहनुभएको छ । सेवा गरेर अरूको कल्याण पनि गर्दै जाऊ । योगबल छैन भने फेरि इच्छा हुन्छ, यो चाहियो, त्यो चाहियो । त्यो खुशी रहँदैन । भनिन्छ खुशी जस्तो खुराक छैन । साहेबजादाहरूलाई त धेरै खुशी रहनुपर्छ । त्यो छैन भने अनेक प्रकारका कुरा आउँछन् । अरे, बाबाले विश्वको बादशाही दिइरहनुभएको छ, बाँकी अरू के चाहियो ! हरेकले आफ्नो दिलसँग सोध्नु हामीले यति मीठा बाबाको के सेवा गर्छौं ? बाबा भन्नुहुन्छ-

सबैलाई सन्देश दिदै जाऊ- साहेब आउनुभएको छ । वास्तवमा त तिमी सबै भाइ-भाइ हो । भन्न त भन्छन्- हामीले सबै भाइ-भाइलाई मदत गर्नुपर्छ । यस ख्यालले भाइ भन्छन् । यहाँ त बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी एक बाबाका सन्तान भाइ-भाइ हो । बाबा हुनुहुन्छ नै स्वर्गको स्थापना गर्नेवाला । स्वर्ग बनाउनुहुन्छ बच्चाहरूद्वारा । सेवाका युक्तिहरू त धेरै सम्झाउनुहुन्छ । मित्र-सम्बन्धीहरूलाई पनि सम्झाउनुपर्छ । हेर, बच्चाहरू बेलायतमा छन्, उनीहरूले पनि सेवा गरिरहेका छन् । दिन-प्रतिदिन आपद्-विपद् देखेर सम्झनेछन्- मर्नु भन्दा पहिले वर्सा त लीऔं । बच्चाहरू आफ्ना मित्र सम्बन्धीहरूलाई पनि उठाइरहेका छन् । पवित्र पनि रहन्छन् । बाँकी निरन्तर भाइ-भाइको अवस्था रहोस् त्यो मुश्किल छ । बाबाले त बच्चाहरूलाई साहेबजादाको कति राम्रो पदवी दिनुभएको छ । आफूलाई हेर्नुपर्छ । सेवा गरेनौ भने हामी के बनौला ? यदि कसैले जम्मा गर्‍यो तर त्यो खाँदा-खाँदा चुक्ता भयो, उल्टै उनको खातामा चढ्छ । सेवा गर्नेलाई कहिले पनि यो ख्याल नआओस् हामीले यति दियौं, उनीहरूबाट सबैको पालना हुन्छ, त्यसैले मदत गर्नेहरूको सम्मान (खातिरी) पनि गरिन्छ, सम्झाउनुपर्छ त्यो खुवाउनेवाला हो । रूहानी बच्चाहरूले तिमीलाई खुवाउँछन् । तिमीले उनको सेवा गछौं, यो ठूलो हिसाब हो । मनसा, वाचा, कर्मणा उनीहरूको सेवा नै गरेनौ भने तिनीहरू खुशी कसरी हुन्छन् ? शिव बाबालाई याद गरेर भोजन बनाउँछन् भने उहाँको तागत मिल्नेछ । दिलबाट सोध्नु छ- मैले सबैलाई राजी गरेकोछु ? महारथी बच्चाहरूले कति सेवा गरिरहेका छन् । बाबा रेगजीनमा चित्र बनाउन लगाउनुहुन्छ, यो चित्र कहिल्यै टुट-फुट हुँदैन । बाबाका बच्चाहरू बसेका छन्, आफैं पठाउँछन् । बाबाले फेरि पैसा कहाँबाट ल्याउनुहुन्छ र ! यी सबै सेन्टरहरू कसरी चल्छन् ? बच्चाहरूले नै चलाउँछन् । शिव बाबा भन्नुहुन्छ- मसँग त एक कौडी पनि छैन । पछि तिमीलाई आफैं आएर भन्नेछन् हाम्रो घर तपाईंहरूले काममा लगाउनुहोस् । तिमीहरूले भन्नेछौ अब टू लेट (धेरै ढिलो भइसक्यो) । बाबा हुनुहुन्छ नै गरिबहरूको उद्धार गर्नेवाला (गरिब निवाज) । गरिबसँग कहाँबाट आउँछ । कोही त करोडपति, पदमपति पनि छन् । उनीहरूको लागि यहाँ नै स्वर्ग छ । यो हो मायाको प्रभाव (पम्प) । उनीहरूको पतन (फल) भइरहेको छ । बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी पहिले साहेबजादा बनेका छौ फेरि गएर शहजादा बन्नेछौ । तर यति धेरै सेवा गरेर पनि देखाऊ । धेरै खुशीमा रहनुपर्छ । हामी साहेबजादा हौं फेरि शहजादा बन्नेछौं । शहजादा तब बन्नेछौ जब धेरैको सेवा गर्नेछौ । कति खुशीको पारा चढ्नुपर्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) कसैलाई कहिल्यै न त असन्तुष्ट (नाराज) गर्नु छ, न असन्तुष्ट हुनु छ । आफ्नो होसियारीको वा सेवा गरेको अहंकार देखाउनु हुँदैन । जसरी बाबाले बच्चाहरूको मान (रिगार्ड) राख्नुहुन्छ, त्यस्तै स्वयम्को मान स्वयम्ले नै राख्नु छ ।
- २) योगबलबाट आफ्ना सबै इच्छाहरू समाप्त गर्नु छ । हामी साहेबजादा सो शहजादा बन्नेवाला हौं, सधैं यसै खुशी वा नशामा रहनु छ । सधैं शान्तिमा रहेर सेवा गर्नु छ । नशा-नशामा जो भूत भरिएका छन्, तिनीहरूलाई निकाल्नु छ ।

वरदान:- ब्राह्मण जीवनमा सधैं चियरफुल र केयरफुल मुडमा रहनेवाला कम्बाइन्ड रूपधारी भव

यदि कुनै पनि परिस्थितिमा प्रसन्नताको मुड परिवर्तन हुन्छ भने त्यसलाई सदाकालको प्रसन्नता भनिदैन । ब्राह्मण जीवनमा सधैं चियरफुल र केयरफुल मुड होस् । मुड नबदलियोस् । जब मुड बदलिन्छ अनि भन्छ मलाई त एकान्त चाहिन्छ । आज मेरो मुड यस्तो छ । मुड तब बदलिन्छ जब एकलै हुन्छौ, सधैं कम्बाइन्ड रूपमा रह्यौ भने मुड बदलिदैन ।

स्लोगन:- कुनै पनि उत्सव मनाउनु अर्थात् याद र सेवाको उत्साहमा रहनु ।

- ✽ शब्दार्थ:- १. साहेब- परमात्मा, बाबा, मालिक २. साहेबजादा- परमात्माका सन्तान
३. शहजादा- दैवी सन्तान ४. चियरफुल- प्रसन्न ५. केयरफुल- होशियार